

Plenum

Torsdag 23.2.2023 kl. 16.00—20.24

6. Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av räddningslagen och lagen om Räddningsinstitutet

Regeringens proposition RP 184/2022 rd

Utskottets betänkande FvUB 41/2022 rd

Första behandlingen

Förste vice talman Antti Rinne: Ärende 6 på dagordningen presenteras för första behandling. Till grund för behandlingen ligger förvaltningsutskottets betänkande FvUB 41/2022 rd. Nu ska riksdagen besluta om innehållet i lagförslagen. — Jag öppnar den allmänna debatten. Ledamot Rantanen, Mari, presentationsanförande, varsågod.

Debatt

17.45 **Mari Rantanen ps** (esittelypuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Esittelen hallintovaliokunnan mietinnön hallituksen esityksestä laeiksi pelastuslain ja Pelastusopistosta annetun lain muuttamisesta. Esityksen tarkoituksena on uudistaa pelastuslaki kokonaisvaltaisen selvityksen pohjalta siten, että pelastustoimen ja hätäkeskustoiminnan suorituskyky ja voimavarat varmistetaan ottaen huomioon kansalliset ja alueelliset palvelutarpeet. Pelastusviranomaisten johto- ja tilannekeskuskokonaisuus yhtenäistetään, sekä huolehditaan sen kytkeytymisestä muiden viranomaisten johto- ja tilannekeskuksiin.

Esityksessä pelastuslakiin lisätään säännökset siviilivalmiusneuvottelukunnasta, siirretään asuntojen palovaroittimien hankinta- ja kunnossapitovelvollisuus rakennuksen omistajalle, säädetään sopimuspalokuntien asemasta hyvinvointialueilla, täsmennetään pelastustoimen tilannekuvaa ja Pelastusopistolle annetaan valtuudet tunnustaa pelastusalan ammattipätevyys ulkomailla hankitun koulutuksen perusteella. Esitys on osa hanketta, jonka tavoitteena on pelastuslain uudistaminen. Tämän esityksen tarkoituksena on toteuttaa kiireelliset ja välttämättömät muutokset. Perusteellisemmat muutokset on suunniteltu toteutettavaksi ensi vaalikaudella.

Esityksessä ehdotetun mukaan sisäministeriön pelastusviranomainen voi ottaa tilanteen johtaakseen, jos se on välttämätöntä tarvittavien valtakunnallisten järjestelyjen, onnettomuuden laadun tai laajuuden takia. Tällöin sisäministeriön pelastusviranomainen vastaa tilannekuvan ylläpitämisestä ja toiminnan yhteensovittamisesta. Hallintovaliokunta toteaa, että voimassa olevan pelastuslain 23 § edellyttää sisäministeriöltä nykyisinkin jatkuvaa valtakunnallista johtamisvalmiutta ja kykyä ylläpitää tilannekuvaa niin kansallisessa kuin kansainvälisessä pelastustoiminnassa. Valiokunta pitää tärkeänä, että sisäministeriöllä on pelastustoimen ylijohdona kyky kehittää ja ohjata varautumisjärjestelyjä sekä valmius valtakunnalliseen johtamiseen. Valiokunta toteaa, että pelastustoiminnan valtakunnallisella

Punkt i protokollet PR 174/2022 rd

johtamisella ei tarkoiteta puuttumista yksittäisen hyvinvointialueen pelastusviranomaisen johtamiseen pelastustoiminnan johtajana.

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan valtakunnallisen johtamisen ja tilannekuvan ylläpitämisen jatkuva 24/7-valmius valtakunnallisessa tilanne- ja johtokeskuksessa edellyttää arviolta kuuden henkilötyövuoden lisäystä sisäministeriölle. Hallintovaliokunta pitää myönteisenä, että esityksessä ehdotetulla henkilöstövahvennuksella ja tarvittavilla teknisillä investoinneilla voidaan varustaa yksi pelastustoiminnan yhteistoiminta-alueen 24/7-tilanne- ja johtokeskuksista valtakunnalliseksi tilanne- ja johtokeskukseksi.

Esityksessä ehdotetaan pelastuslakia muutettavaksi siten, että hyvinvointialue voi tuottaa pelastustoimintaan kuuluvat palvelut itse tai hankkia ne sopimukseen perustuen sopimuspalokunnalta tai muulta pelastusalalla toimivalta yhteisöltä, ei kuitenkaan tehtävissä, joihin sisältyy merkittävää julkisen vallan käyttöä. Esityksen yksityiskohtaisissa perusteissa todetaan, että pelastuslakiin ehdotettava säännös on informatiivinen ja tuottamista vasta päättämisestä säädetään hyvinvointialueesta annetussa laissa.

Hallintovaliokunnan asiantuntijakuulemisissa on kuitenkin tuotu esiin, että ehdotettua sanamuotoa voi tulkita eri tavoin ja myös siten, että säännöksen tarkoittamasta informatiivisuudesta huolimatta se voi saada myös aineellista merkitystä. Valiokunta on myös kiinnittänyt huomiota esityksen yleisperusteluihin, joiden keskeisiä ehdotuksia kuvaavassa osiossa todetaan, että pelastuslain 27 §:n 4 momenttia ehdotetaan täsmennettäväksi niin, että siitä käy selkeästi ilmi hyvinvointialueen tehtävä tuottamistavan valinnassa ja sopimuspalokunnan yhdenvertainen asema pelastustoimen palveluiden tuottajana. Hallintovaliokunta toteaa, että perustuslain 124 §:n mukaan merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan antaa vain viranomaiselle. Hallintovaliokunta katsoo, ettei merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voida jatkossakaan antaa sopimuspalokunnille, vaikka siitä ei olisi erikseen todettu pelastuslaissa.

Sopimuspalokunnan käyttö pelastustoiminnassa ei valiokunnan käsityksen mukaan jatkossakaan ole hyvinvointialueen vapaasti valittavissa, vaan hyvinvointialueen mahdollisuutta hankkia pelastustoimen palveluita sopimuspalokunnilta on rajattu merkittävästi muussa lainsäädännössä. Pelastustoimen palveluita ei näin ollen jatkossakaan ole mahdollista kokonaan ulkoistaa. Ja, arvoisa puhemies, hallintovaliokunta ehdottaakin muutosta tähän ehdotettuun 27 §:n 4 momenttiin siten, että epätietoisuus sääntelyn sisällöstä ja vaikutuksista korjataan.

Esityksessä ehdotetaan asuntojen palovaroittimien hankinta- ja kunnossapitovelvollisuuden vastuiden kohdentumista asukkaan sijaan rakennuksen omistajalle. Huoneiston asukas puolestaan vastaa siitä, että hän ilmoittaa viipymättä omistajalle palovaroittimien ja muiden laitteiden vioista. Ehdotetun sääntelyn mukaan rakennuksen omistajalla tai hänen edustajallaan on oikeus päästä huoneistoon, kun se on tarpeellista palovaroittimen hankinta- ja kunnossapitovelvollisuuden toteuttamista varten. Perustuslakivaliokunta on esityksestä antamassaan lausunnossa punninnut perustuslain kotirauhan ja omaisuudensuojan välistä suhdetta ja edellyttää kirjattavaksi, että tarkastus asunnossa voidaan toimittaa vain, jos se on välttämätöntä tarkastuksen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi. Hallintovaliokunta ehdottaa säännöksen muuttamista perustuslakivaliokunnan esittämällä tavalla, vaikka perustuslakivaliokunta ei ole pitänyt esittämäänsä muutosta edellytyksenä lakiehdotuksen käsittelylle tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Hallintovaliokunta on lisäksi arvioinut esitykseen sisältyneitä säännöksiä avotulen teosta, tiedonsaantioikeudesta pelastustoimintaa ja valvontatehtäviä varten sekä toimenpide- ja

Punkt i protokollet PR 174/2022 rd

varautumistehtävien rekistereistä. Esitettiin tiedonsaantioikeuksiin valiokunta esittää vähäisiä muutoksia. Rekisterinpidon pakolliseksi säätämiseen liittyy valiokunnan mukaan siinä määrin vielä avoimina olevia kysymyksiä, että sääntelyn vaikutusten arviointiin ja täsmentämiseen on valiokunnan mukaan syytä varata lisää aikaa. Hallintovaliokunta ehdottaa siis toimenpiderekisteriä ja varautumistehtävien rekisteriä koskevien säännösten poistamista.

Arvoisa puhemies! Hallintovaliokunnan päätösehdotus on, että eduskunta hyväksyy muutettuna hallituksen esitykseen sisältyvät 1. ja 2. lakiehdotuksen, ja valiokunnan mietintö on yksimielinen.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia esittelystä. — Edustaja Reijonen, olkaa hyvä.

17.53 Minna Reijonen ps: Arvoisa herra puhemies! Kiitoksia hallintovaliokunnan puheenjohtaja Rantaselle erittäin selkeästä esittelystä.

Pelastuspuoli on todella tärkeä olla kunnossa, sitä tarvitaan Suomessa joka kunnassa ja jokaisella näillä uusilla hyvinvointialueilla. Ihan semmoista tuli tuossa mieleeni kysyä, että kun tuo Pelastusopisto sijaitsee tuolla meidän alueellamme Kuopion suunnalla, niin näkeekö puheenjohtaja nyt sillä tavalla, että onko tällä lailla suurta vaikutusta, suoranaista vaikutusta, tähän meidän Pelastusopistoon siellä Kuopion suunnalla. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Edustaja Huru, olkaa hyvä.

17.53 Petri Huru ps: Kiitos, arvoisa herra puhemies! Ja kiitokset myös edustaja Rantaselle, joka on hallintovaliokunnan puheenjohtaja ja esitteli siis hallituksen esityksen 184, jossa ehdotetaan muutettavaksi pelastuslakia ja Pelastusopistosta annettua lakia.

Tässä esityksen tarkoituksena on uudistaa pelastuslaki siten, että pelastustoimen ja hätäkeskustoiminnan suorituskyky ja voimavarat varmistetaan ottaen huomioon kansalliset ja alueelliset palvelutarpeet, eli suorituskyky ja voimavarat halutaan turvata. Haluaisin muistuttaa hallitusta jo tiedossa olevasta yli 80 miljoonan euron rahoitusvajeesta pelastustoimessa. Tämä on yksi asia, mikä tulisi myös korjata. On myös tiedossa pelastajien vaje, eli palomiehistä on pulaa tulevaisuudessa. Tiedossa on, että vuoteen 30 mennessä tarvitsimme 2 500 palomiestä lisää.

Tähän palomiesten koulutukseen haluaisin ehdottomasti ottaa tämän näkökannan, että hyödynnetään tilapäisessä koulutustarpeen lisäyksessä myös alueellista koulutusta. Tämä ei mitenkään vaaranna Kuopiossa olevan Pelastusopiston toimintaa vaan tavallaan täydentää sitä. Kun me nyt tiedämme, että palomiehiä koulutetaan vuosittain noin 140, se on riittämätön määrä tässä yhteydessä, ja tosiaan alueellisia resursseja tulisi hyödyntää tässä koulutuksessa. Meillä Satakunnassa esimerkiksi on Suomen toiseksi paras harjoitusalue Kuopiossa olevan opiston jälkeen, ja näen tarpeelliseksi, että sen sijaan, että tehdään pysyviä investointeja, hyödynnetään alueilla jo olemassa olevia resursseja.

Haluan myös nostaa tässä esiin pelastajien ja palomiesten eläkeiän, jota tulisi myös tarkistaa uudelleen. Nykyinen eläkeikä on liian korkea. Se ei ole realistinen. Mikä on sitten oikea eläkeikä? Se oli aikaisemmin 55. En tiedä, onko sen tarpeen olla ihan se 55, mutta ehkä 60:n pinnassa se voisi olla. Tämä tarkastelu on siksi tärkeää, että ainakin tulisi selvittää, onko halvempaa laskea sitä eläkeikää, koska eläkeikää lähestyvien palomiesten uudel-

Punkt i protokollet PR 174/2022 rd

leensijoittaminen vaatisi kuitenkin runsaasti uudelleenkoulutusta. Se lisää henkilöstöä ja lisää kustannuksia, joten eläkkeelle laittaminen voisi olla halvempi ja myös inhimillinen ratkaisu. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Ja edustaja Rantanen.

17.57 Mari Rantanen ps: Arvoisa puhemies! Vastaan tässä ensin kollega Reijoselle Kuopion Pelastusopistosta, millä tavalla tämä laki vaikuttaa sinne. Tässä laissa säädetään Pelastusopistolle mahdollisuus tunnustaa ulkomailla suoritettut pelastusalan tutkinnot, mikä on aikaisemmin kuulunut opetus- ja kulttuuriministeriön tehtäviin heidän pyydettyään lausunnon Pelastusopistolta. Eli tässä laissa ei tämän enempää sinne Pelastusopiston tehtäviin tai muutoin puututa.

Mitä tulee sitten edustaja Hurun puheenvuoroon pelastustoimen suorituskyvystä ja voimavaroista, niin nostitte erittäin tärkeän asian esiin. Pelastustoimi on osa sisäisen turvallisuuden hyvin tärkeitä viranomaiskenttää, joka huolehtii niin normaaliaikojen hätätilanteista mutta jonka osaaminen ja toimivalta ulottuvat myös poikkeusoloihin. Kuten olemme nähneet Ukrainasta tulevissa uutiskuvissa, siellä hyvin usein näkyvät paloautot ja pelastajat työssä, ja he kuuluvat myös tällaiseen tehtävään. Kuten tiedämme, meillä lainsäädäntö lähtee siitä, että aivan tavalliset normaaliajan siviiliviranomaiset toimivat niin kauan, kunnes Puolustusvoimat ottaa johtovastuun tilanteesta, ja silloin ollaan jo melkoisessa lirissä. Siinä mielessä tämä asia, minkä edustaja Huru nosti esiin, on erinomaisen tärkeä, ja siltä osin on syytä pitää huolta, että meillä kaikilla sisäisen turvallisuuden viranomaisilla on riittävä rahoitus ja riittävä mies- tai naisvahvuus — kuinka nyt halutaan sanoa — käytössään, ja samoin on hyvä huolehtia näiden viranomaisten toimivaltuuksista, että ne ovat myös kunnossa. Mitä tulee sitten pelastustoimeen vielä liittyen suorituskyyhiin ja voimavaroihin, on hyvä muistaa, että pelastustoimi on se, joka sitten kuitenkin vastaa alueellansa varautumisesta ja väestönsuojelusta ja muun muassa väestönsuojista, niin että sikäläkin hyvin tärkeistä asioista on kysymys.

Pelastajapulasta on syytä aina sanoa muutama sananen, vaikka se ei nyt suoraan tähän lakiesitykseen liitykään, mutta on hyvä huomata, että vuoteen 2030 mennessä me tarvitsemme noin 2 500 uutta pelastajaa. Jotta tähän voitaisiin päästä, se edellyttää luonnollisesti, että Pelastusopiston koulutusmääriä nostetaan, mutta me emme pääse näihin määriin edes vaikka meillä olisi Helsinki ja vaikka meillä olisi alueellinenkin. Sellaista virhettä ei kuitenkaan pidä täällä tehdä, että me jätämme hyödyntämättä Helsingin pelastuskoulun, jossa on valmis infra, ja tarvittaessa alueelliset koulutukset. Niitä ei voi olla joka paikassa johtuen siitä, että meidän pelastajien ja ammattiopettajien määrä on niin pieni, että asiansa osaavia ei riitä joka paikkaan, ja sen vuoksi heitä ei voida tietenkään levittää sinne tänne. Mutta kyllä ne olemassa olevat valmiit koulutuspaikat, kuten Helsinki, on syytä pitää tässä mukana, ja ongelma on nyt siinä, että kun pelastustoimi on osana hyvinvointialueiden rahoitusta, niin hyvinvointialueiden rahoituksen lainsäädäntö ei mahdollista laisinkaan pelastajien kouluttamista tällä rahoituksella esimerkiksi Helsingissä vaan se vaatisi lakimuutoksia. Se on sitten kyllä tämän salin tehtävä, ja se on kiireellinen tehtävä, joka on syytä tehdä ehkäpä heti seuraavan hallituskauden aluksi.

Arvoisa puhemies! Sanon sen vielä tässä tämän vaalikauden ajalta, että kun meillä on esimerkiksi tänä vuonna yli 80 miljardin budjetti, niin siitä liikenee noin kaksi ja puoli miljardia sisäiselle turvallisuudelle, jossa on pelastustoimi, poliisi, Tulli, Rajavartiolaitos ja

Punkt i protokollet PR 174/2022 rd

Hätäkeskuslaitos. Tätä voidaan pitää varsin pienenä panostuksena näin tärkeään asiaan. Toivoisin, että tämä asia saataisiin korjattua, ja otetaan se jostain vähemmän tärkeästä siten pois.

Nyt viimeisenä, arvoisa puhemies, palaan vielä tähän lakiesitykseen ja sopimuspalokuntien asiaan, jota tässä laissa myöskin muutetaan. Siis alun perinhän tässä esitettiin, että voitaisiin asettaa rinnakkain pelastuslaitos ja sopimuspalokunnat, mutta ongelmaksi tulee se, että kun pelastusviranomaisella on ihan lakisääteisiä tehtäviä, niin näitä ei voida asettaa yhdenvertaiseen asemaan. Se ei tarkoita sitä, että sopimuspalokunnat olisivat jollakin tavalla ei-tärkeitä — päinvastoin ne ovat erittäin tärkeä osanen meidän pelastustoimen asiaa, mutta ne eivät voi olla yhdenvertaisessa asemassa juuri tästä julkisen vallan käyttöön liittyvästä perustuslaillisesta syystä. Mutta haluan myös sanoa, että tämä muutos, mikä tähän tehtiin, vastaa nyt hyvinvointialueista annettua lakia, ja tällöin hyvinvointialue voi tuottaa pelastustoiminnan tehtävät itse tai yhdessä toisen hyvinvointialueen kanssa tai hankkia niitä esimerkiksi sopimuspalokunnalta tai muulta kolmannelta osapuolelta. Tämä oli semmoinen varsin suuri muutos, joka tähän tehtiin, mutta on todella hyvä huomata, että nämä kaikki tuotantotavat ovat hyvinvointialueiden käytössä paitsi ne, jotka kuuluvat viranomaisen tehtävään. Niiden on aina oltava silloin pelastusviranomaisen tehtävänä. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Kiitos. — Ledamot Löfström.

18.03 Mats Löfström r: Tack, ärade herr talman! Ledamöterna Rantanen och Huru tog upp en mycket viktig fråga, nämligen att vi behöver 2 500 brandmän och räddningspersonal till Finland de kommande tio åren, och för tillfället har vi inte tillräcklig utbildning för att utbilda så många.

Den här regeringen har beslutat om en svenskspråkig räddningskurs som för tillfället ordnas, och det är den tredje räddningskursen på det här årtusendet som ordnas på svenska. 2012, alltså för drygt tio år sedan, ordnades den senaste svenskspråkiga kursen, och det är också stor brist på tvåspråkig personal som man behöver tillgodose. Räddningsinstitutet i Kuopio har en viktig uppgift, men de har inte klarat av att tillgodose den svenskspråkiga utbildningen tillräckligt.

Här tycker jag själv att Helsingfors Räddningsskola, som redan har infrastrukturen, precis som ledamot Rantanen tog upp, skulle få i uppdrag att anordna en permanent räddningsutbildning på svenska. Det är inte bara viktigt för landets tvåspråkiga områden, utan också för Åland som har behov av en svenskspråkig utbildning för räddnings- och brandpersonal. Det här är en viktig debatt som nästa riksdag och regering behöver fortsätta.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Tack. — Nu behöver vi tolkning.

[Tulkki esittää puheenvuorosta suomenkielisen yhteenvedon]

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Näin, kiitoksia. — Edustaja Reijonen.

18.06 Minna Reijonen ps: Kiitos, arvoisa herra puhemies! Ja kiitoksia hallintovaliokunnan puheenjohtaja Rantaselle tosiaan hyvästä vastauksesta. Tuossa myös edustaja Huru nosti esille hyviä asioita. Nämä pelastajat ovat hirveän tärkeitä, niitä on oltava todellakin

Punkt i protokollet PR 174/2022 rd

ihan reilusti, ja tuo eläkeikä on myös kanssa aika mielenkiintoinen asia. Se kyllä varmasti on herättänyt huolta ja keskustelua.

Mutta ihan vielä pohdin sitten myös sitä, että jos ajattelee, että tosiaan 2 500 henkeä puuttuu sieltä noin kymmenen vuoden sisällä, niin sehän on tosiaan niin iso määrä — ihan kuin jonkun pienen kunnan asukasmäärä, että se on todella iso määrä. Todella paljon pitää siihen töitä tehdä. Ja tosiaan pitää tähän koulutukseen panostaa, ja siihen pitää olla sitä rahoitusta ihan reilusti. Siinä ei kyllä pidä säästellä, vaan tosiaan tarvitaan sitä koulutusta ihan kunnolla. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Kiitos. — Ja edustaja Huru.

18.07 Petri Huru ps: Kiitos, kiitos puheenjohtaja, [Puhemies: Mikä?] ja kiitos myös edustaja Rantaselle vastauksista. Aloitan tästä ruotsinkielisten pelastajien koulutuksesta. Sitähän parhaillaan annetaan Vaasassa, ja se on hyvä esimerkki siitä, miten voimme tilapäisesti järjestää koulutusta. Toistan edelleen sen, että tämän alueellisen koulutuksen tarkoitus ei missään nimessä ole uhata Kuopiossa olevan opiston pysyvyyttä jatkossa. Mutta kun tarve on tosiaan se 2 500 vuoteen 2030 mennessä, niin se tarkoittaa käytännössä noin kahden ja puolen sadan pelastajan koulutusta vuosittain. Ja kun tällä hetkellä koulutetaan noin 140, niin siinä on reilun sadan pelastajan koulutuksen vaje. Tätä kyllä viimeistään seuraavan hallituksen tulee tarkastella.

Sen verran näihin kouluttajiin, että kouluttajiahan tällä hetkellä pitkälti tulee nimenomaan ympäri Suomea, eri alueilta, Kuopioon, eli tavallaan on saatavissa sitä koulutusosaamista kyllä alueillakin. Alueellinen koulutus lisää mahdollisesti myös vetovoimaa. Olen useasti jutellut olympiaumari Mattssonin kanssa, joka myös asuu Porissa, kuten itse, ja olen häneltä luvan kysynyt, että hänen nimensä saa mainita tässä yhteydessä. Hän esimerkiksi sanoi, että perhetilanne on sellainen, että nyt olisi äärettömän hankala lähteä Kuopioon opiskelemaan, mutta jos olisi alueellinen koulutus Porissa, niin se olisi hänelle mahdollista. Ja palomiehen ammatti on sellainen, mikä häntä kiinnostaa omien sanojensa mukaan.

Sen vielä toteaisin, että myös valtiollistamiseen tulee seuraavan hallituksen ottaa kantaa ja pohtia, olisiko järkevää pistää kaikki sisäisestä turvallisuudesta vastaavat toimijat saman ministeriön alle. Se voisi olla hyvä, ja siinä voisi myös tutkia sen, mikä aiemminkin on ollut tarkoitus, että sillä voitaisiin saada kustannussäästöjä, kun tiivistetään hallintoa ja alueita olisi vähemmän. Ja vähemmillä alueilla ja hallinnon tiivistämisellä turvattaisiin siis nykyinen palvelutaso ja asemaverkostot. Sitä tulisi selvittää. Ja totean vielä, että alan vetoimatekijäksi tämän alueellisen koulutuksen lisäksi olisi tarjolla myös tämä eläkeiän uudelleentarkistelu. Se olisi kyllä syytä tarkistella viimeistään seuraavan hallituksen toimesta. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Kiitos. — Ja edustaja Eestilä.

18.10 Markku Eestilä kok: Arvoisa puhemies! Ymmärrän kyllä puheet siitä, että jokaiseen maakuntaan pitäisi saada pelastusalan koulutusta. Mutta täytyy nyt kuitenkin todeta, että tämä Pelastusopisto Kuopiossa on valtakunnallinen koulutuskeskus, ammatillisen koulutuksen keskus, ja siinä yhteiskunta on satsannut valtavan paljon rahaa vuosien saa-

Punkt i protokollet PR 174/2022 rd

tossa. Jos oma käsitykseni pitää paikkansa, niin Pelastusopiston harjoitusalue on Euroopan paras.

Kun täällä edustaja Huru aivan oikein puhui, että pelastajia on koulutettu liian vähän, niin se ei kyllä ole Kuopion Pelastusopiston ongelma. Se ongelma on sisäministeriön, joka ei ole myöntänyt sinne rahaa, jotta koulutusta voitaisiin siellä nostaa. Siellä on valmiudet ja fasilitetit ja infra kunnossa, että voidaan kouluttaa enemmän, mutta jostain syystä... Nyt kyllä on pakko sanoa, että ministeri on jarruttanut. Kun tätä lähdetään uudelleen arvioimaan, niin kyllä meidän täytyy sen verran kunnioittaa sitä, että yhteiskunta on rakentanut Suomeen näin hienon alueen, että voidaan pitää vientituotteenakin sitä aluetta, missä harjoitellaan sitten käytännön harjoituksia. Kyllä meidän täytyy tarkkaan harkita, miten Kuopiossa oleva Pelastusopisto sitten voi kenties muualla jonkunäköisiä kursseja pitää. Ymmärrän tämän ruotsin kielen vaatimuksen ja näin poispäin, mutta ennen kuin mitään lähdetään yhtäkkiä muuttamaan, täytyy kyllä pohtia sitä, paljonko Kuopiossa pystytään tekemään, jos sinne annetaan rahoitusta sisäministeriöstä.

Ja mitä tulee kulloinkin opiskeluun jossakin päin Suomea, niin aina on yhtä hankala mennä ylöspäin, alaspäin tai vasemmalle tai oikealle, niin että en ota kantaa mihinkään kehtään vastaan. Mutta kuitenkin, kun näitä pohditaan, kaikki pitää analysoida. Se ei voi olla huutokauppaa, jos lähdetään jonnekin jo rakennettua koulutusta ohjaamaan muualle. Se vesittää sitten sen rahoituksen, joka siellä on ollut, ja sen, mihin se Pelastusopisto on aikanaan tarkoitettu.

En ota tässä yhteydessä kantaa niihin suunnitelmiin, mitä myös ministeriössä on, että koulutusta pidennettäisiin ja siitä tulisi ammattikorkeakoulutasoista. Minä en tiedä, mihin yhteiskunta tarvitsee sitten... Jos edustaja Huru entisessä ammatissaan on sammuttanut paloja, mikä on ollut hienoa toimintaa, niin miksi sen pitää olla ammattikorkeakoulutus? Totta kai siihen liittyy erinäköistä digitalisaatiota ja muita perusteita, mutta ehkä meidän kannattaisi satsata siihen, että pelastajia oikeasti koulutetaan lisää, ja ei ehkä nyt tällä hetkellä ruveta miettimään, kuinka paljon voidaan pidentää koulutusta, vaan enemmänkin sitä, kuinka paljon pelastajia saadaan koulutettua.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Näin. — Ja edustaja Rantanen.

18.13 Mari Rantanen ps: Arvoisa puhemies! Ei ole tarkoitus pidentää tätä keskustelua, mutta arvelin, että saattaa mennä yli kolme minuuttia.

Ensin haluaisin edustaja Eestilälle vastata, että tämä pelastusalan koulutus, pelastajapulassa, pelastusalan koulutusasia, ei saa olla aluepolitiikkakysymys. Tämä ei ole siltarumpupolitiikkaa, tämä on raakaa realismia, paljonko me pystymme tässä maassa kouluttamaan ja minne me saamme ne koulutettavat. Kuten itsekin sanoin, Kuopion Pelastusopisto ja esimerkiksi Helsingin Pelastuskoulu eivät ole vastakkain. Ne eivät ole missään nimessä vastakkain, vaan niiden pitää olla rinnakkain, ja niitä molempia tarvitaan. Se on siis aivan selvä asia. Tällaisilla koulutusmäärillä valitettavasti yhdellä koulutuspaikalla me emme tule selviämään, ja silloin on viisaampaa käyttää ne resurssit, se infra, mitä meillä on käytettävissä.

Toivoisin, että tässä yhteydessä hallintovaliokunta on erittäin tietoinen siitä tilanteesta, mikä on tässä koulutuksessa ja pelastajapulassa, ja on hyvä huomata sekin, että me tulemme kilpailemaan hyvistä nuorista muiden viranomaisten kanssa: siellä on PV:tä, siellä on rajavartioloita, siellä on poliisia, jotka varmasti ottavat hyvät nuoret, ja siinä mielessä pelas-

Punkt i protokollet PR 174/2022 rd

tustoimi kilpailee samoista hyvistä nuorista. Silloin on tietysti etu, että on olemassa muutamata koulutuspaikka. Toki täytyy sanoa, että pelastustoimella ja pelastusalan opinnoilla on kyllä sellainen etu, että meillä on sopimuspalokunnat, jonne nuori voi mennä, sieltä sen pälönsä saada ja tehdä tästä hienosta työstä myös ammattinsa. Tätä samaa ei nimittäin ole poliisilla eikä esimerkiksi rajavartioloilla, niin että siinä mielessä tämä sopimuspalokuntatoiminta ja nuorisosastojen toiminta siellä — mitkä ovat erittäin tärkeitä, erittäin hyvä harastus — on tärkeä paikka pyrkiä houkuttelemaan näitä nuoria pelastusosalalle mukaan. Ja tässä yhteydessä totean, että toivon tietysti koko pelastusalan puolesta, että he ovat nimenomaan rekrytoimassa aktiivisesti ja mukana siellä, että nuoret näkevät, että tuo on yksi hyvä vaihtoehto ammatiksi.

No, sitten edustaja Huru nosti tässä tämän valtiollistamiskysymyksen. Edustaja Huru varmasti muistaa, että tästä on ehkä nyt semmoinen reilu kymmenen vuotta, ehkä 15 vuotta, kun kävi kovin kuumana tämä keskustelu siitä, pitäisikö pelastustoimen olla valtion vai kuntien tehtävä. Nyt kun pelastustoimi on sidottu sosiaali- ja terveystoimen kanssa samoil le hyvinvointialueille, niin itse kävin muutama viikko sitten puhumassa Suomen Sopimuspalokuntien Liiton ajankohtaisseminaarissa ja nostin omassa puheessani tämän yhtenä keskusteluun varmaankin tulevana asiana esiin. Luulen, että se tapahtuu hyvin nopeasti, mutta se mekanismi, millä se tapahtuu, lieenee se, että kun hyvinvointialueiden rahoitus on riittämätön ja pelastustoimi on siellä sotien puserruksissa eli että kun sitä rahaa jakaa sote yli 98-prosenttisesti, niin se voi olla siellä — minä kutsun pelastustoimea tässä kohtaa prosenttijengiksi — vähän lirissä kyllä rahojensa kanssa. Uskoisin, että tämä tulee johtamaan siihen, että jos rahoitus ei ole kunnossa pelastustoimella, niin alkaa se keskustelu siitä, pitäisikö pelastustoimi valtiollistaa ja sitä kautta tuoda tavallaan tänne sisäisen turvallisuuden, selkeästi siis SM:n, sisäministeriön, katon alle, ja luulen, että näin tässä käy.

Sitten on pakko ottaa vielä puheeksi tämä palomiesten eläkeikä. Ymmärrän tämän vaatimuksen erinomaisen hyvin, ja ymmärrän, että tämä keskusteluttaa edelleen erinomaisen hyvin. Siinä on samantyyppisiä ammatteja, kuten vaikkapa ensihoitaja, enkä voi itsekään kuvitella työskenteleväni ambulanssissa 67-vuotiaana, jolloin oma eläkeikäni on, mutta mitä ilmeisimmin yhteiskunta kuvittelee, että siellä olen, ja se liittyy ihan tähän samaan asiaan kuin palomiesten eläkeikä. Toki toivoisin, että tähän joitakin ratkaisuja löytyisi, mutta ihan realismin nimissä voi olla, että se kohtalaisen kaukana on. Samahan koskettaa vaikkapa kenttäpoliiseja tai muita tämantyyppisiä ammatteja. Ja sitten tulee heti seuraavaksi se kysymys, että no, entä sitten siivoojat tai lastenhoitajat. Kaikki nämä ammatitahan ovat tietyllä tapaa sankariammattaja, ja siinä kohtaa varmaan olemme sitten aika hankalien kysymysten äärellä.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Näin. — Ja edustaja Huru.

18.19 Petri Huru ps: Kiitos, arvoisa puhemies! Edustaja Eestilä nosti täällä keskustelussa esiin sen, että pelastusalan koulutusta ei voi olla joka maakunnassa, eikä se toki ole tarkoitukseen, vaan nimenomaan se, että hyödynnetään alueilla jo olevia resursseja tämän koulutuksen järjestämiseen. Eli kun kyseessä on kuitenkin tavallaan tilapäinen koulutus tarpeen lisäys, niin ei ole järkevää investoida edes Kuopioon ainakaan määräänsä enempää esimerkiksi majoitustiloihin tai hankkia lisää kalustoa tai tehdä jotain muita investointeja koulutuksen lisäämiseksi, vaan sen lisääntyneen tarpeen tyydyttämiseksi hetkellisesti hyödynnetään näitä jo olemassa olevia infroja tai resursseja. Ja kuten mainitsin, meillä Sata-

Punkt i protokollet PR 174/2022 rd

kunnassa on varmasti Suomen toiseksi paras harjoitusalue Kuopion jälkeen, joten sinne ei tarvitse esimerkiksi mitään harjoitusalueita rakentaa.

Edustaja Eestilä mainitsi myös tämän koulutuksen ammattikorkeakoulupohjaisuuden, ja en kyllä itsekään näe tässä maailmantilanteessa ehkä järkeväksi lähteä pidentämään sitä koulutusta, kun me niitä pelastajia nimenomaan tarvitsisimme nopeammin. Ehkä siihen koulutukseen kiinnittäisin huomiota synergian saamiseksi siinä kohtaa, että myös pelastaja pystyisi toimimaan ambulanssissa laajemmin, jolloin ensihoidon yksiköitä pystyttäisiin käyttämään ensihoidon lisäksi myös pelastuksen tehtäviin laajemmin.

Nopea kommentti vielä tähän eläkeikään. Tiedän, että se on vaikea kysymys ja moni muukin ammatti haluaisi keskusteluttaa eläkeiän laskemisesta. Mutta kuten totesin, pelastusallalla on pienet vahvuudet — siellä ei ole ylimääräisiä paikkoja ikääntyville palomiehille, jotka eivät täytä enää näitä savusukelluskelpoisuusvaatimuksia. Sen jälkeen, jos he eivät niitä täytä, heitä ei voi irtisanoa, heitä tavallaan roikotetaan alalla, tai sitten täytyy keksiä uusia koulutuksia, uudelleen kouluttaa, ja se lisää kustannuksia ja henkilöstön määrää. Ja muistutan myös siitä, että on tehty tutkimuksia, joiden mukaan palomiehet kuolevat noin kymmenen vuotta miesten keskimääräistä eläkeikää aiemmin liittyen näihin alalla töissä tuleviin altistuksiin, kun syöpävaarallisia aineita imeytyy kehoon joko ihon läpi tai hengityksen kautta. Tämä olisi ehkä siinä eläkeikäkeskustelussa syytä ottaa huomioon. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Kiitos. — Ja edustaja Reijonen.

18.22 Minna Reijonen ps: Arvoisa herra puhemies! Meillä Kuopiossa on ensiluokkainen Pelastusopisto, niin kuin on tässä keskustelussa noussutkin jo esille. Haluaisin vielä nostaa tässä esille tämän koulutusasian, että jos on pulaa tällaisista henkilöistä, niin tosiaan se koulutushan pitää huomioida. Ei sitä ainakaan kannata pidentää, vaan päinvastoin juuri tosinpäin tehdä, niin kuin tässä edustaja Huru nosti esille. Se on kyllä tärkeää.

Ja tämä rahoitusasia on myöskin semmoinen, että kun tämä nyt on hyvinvointialueella, niin nämä rahoitusjutut ovat vähän vielä aika lailla sekaisin, jos sanotaan suoraan, kun esimerkiksi mietitään lääkäriskoulutusta. Esimerkiksi täällä Kuopion suunnalla koulutetaan lääkäreitä, mutta sitten huomioidaan se rahoitus yliopistosairaaloiden osalta sillä tavalla, että se tulee asukasluvun mukaan. Eihän sillä asukasluvulla ole kerrassaan mitään tekemistä sen kanssa, montako ihmistä siellä koulutetaan, kun niitä ihmisiä koulutetaan kuitenkin koko Suomen tarpeisiin. Ja samalla tavalla on myös tämän Pelastusopiston kohdalla. Kyllä sille pitää rahoitusta olla, ja pelastusallalle yleensä pitää sitä rahoitusta olla riittävästi, ihan myös jatkossakin. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Näin. — Ja edustaja Heinonen.

18.23 Timo Heinonen kok: Arvoisa herra puhemies! Hyvät edustajakollegat, muut täysistuntoa seuraavat! Kuuntelin tuossa keskustelua, ja täytyy sanoa, että minun mielestäni erittäin hyvää keskustelua — sellaista, jossa tuodaan aidosti ja rehellisesti esille niitä haasteita, mitä tähän palo- ja pelastusalaan liittyy, ja toisaalta myös rakentavasti etsitään niihin ratkaisuja. Erityisesti hallintovaliokunnan puheenjohtaja Mari Rantasen puheenvuoroa kuuntelin erittäin tyytyväisenä ja myös sellaisella mielellä, että on hienoa, että näissä asioissa on tällaista näkemyksellisyyttä ja osaamista eduskunnassa.

Punkt i protokollet PR 174/2022 rd

Palo- ja pelastusala on omasta mielestäni vähän jäänyt viime aikoina. Meitä on jonkun verran vaivannut se, että kuka pitää kovinta ääntä, saa eniten. Ja en halua missään tapauksessa antaa sellaista kuvaa, että poliisi olisi ollut jollain tavalla tässä... Sanotaan niin, että poliisit ovat onnistuneet paremmin, ja meidän keskustelut eduskunnassa ovat aika paljon keskittyneet siihen, että poliisi on tarvinnut lisää määrärahoja. Näin me olemme ajatelleet, ja näin, onneksi, eduskunnassa on myös toimittu. Mutta samaan aikaan olen jonkun verran itse saanut myös palautetta siitä, että ”miksi me, palo- ja pelastuspuoli, emme ole saaneet”, ja silloin on tullut aika ajoin mieleen sellainen ajatus, että pystymmekö me ajattelemaan tätä kokonaisuutta tarpeeksi kattavasti.

Vähän meitä Suomessa vaivaa, melkein joka sektorilla, sellainen ajattelu, että sitten vasta herätään, kun jotain sattuu, ja valitettavasti tämä näkyy liian monessa paikassa. Minun mielestäni hyviä puheenvuoroja on ollut myös siitä, missä palo- ja pelastustoimen koulutusta annetaan, missä pelastajia koulutetaan, ja ainakin itse toivoisin, että tämä ala ei kaipaakaan yhtään enää vastakkainasettelua vaan juuri sellaista keskustelua, miten täällä tuotiin esille, että meillä on hyvät paikat, joissa uusia pelastajia koulutetaan. Itse toivoisin nyt myös työrauhaa tähän kokonaisuuteen. Meillä nimittäin kymmenen vuoden aikana uusien pelastajien tarve on vähintään noin 2 500. Näistä pelastajista 1 500 tarvitaan eläköityvien palo- ja pelastustoimen ammattilaisten tilalle, ja sitten vähintään tuhat uutta tehtävää on tulossa auki. Tähän isoimpana syynä ovat työaikalainsäädännön aiheuttamat, nämä, jos oikein muistan, niin oliko se ”varallaolojen muutokset”. [Petri Huru: Korvaukset!] — Kyllä, kyllä. — Ja itse asiassa tämä oli yksi tärkeä korjaus, joka tähän tehtiin. Sillä palautettiin tämän alan pitovoimaa, mutta myös vetovoimaa, mikä oli heikkenemässä jossain vaiheessa. Ja myös sitten toimintavalmiuden parantaminen näkyy siinä pelastajien määrän lisätarpeessa.

Ja nyt me olemme siinä tilanteessa, että meillä on akuutti pelastajapula. Maaseudulla ei ole edes kaikkiin avoinna oleviin tehtäviin yhtään hakijoita, ja tämä kertoo siitä, missä tilanteessa me olemme. Eli tarve koulutusmäärien lisäämiseen on erittäin suuri. Jos oikein muistan, niin hallinto- ja turvallisuusjaostossa on ollut esillä, että meidän tarvitsisi tuplata meidän koulutusmäärät, että me pystymme tähän vastaamaan. Tämä on sellainen haaste, mikä ei ole yhtään helpompi ensi vaalikaudella, kun rahaa ei enää ole rajattomasti ja tämä pitää siitä huolimatta pystyä ratkaisemaan.

Hallintovaliokunnan puheenjohtaja, edustaja Rantanen puhui siitä, että hyvistä nuorista tulee kilpailua, ja näin se on. Meidän ikäryhmät pienenevät kovaa vauhtia, ja hyvistä nuorista naisista ja miehistä tulee entistä kovempi kilpailu. Poliisilla on jo akuutti hakijapula — ei pelkästään se, ettei löydykään enää edes avoimiin opiskelupaikkoihin sellaisia nuoria, jotka täyttäsivät niitä ehtoja. Ja näiden kanssa kun painitaan, niin itse toivon, että muistettaisiin koko ajan tämä kokonaisuus, että me pitäisimme alat vetovoimaisina. [Puhemies koputtaa] Tässä on esille tullut pelastajien eläkeikäkysymys — miten siihen pystytään vastaamaan niin, että ala pysyy houkuttelevana, ja toisaalta niin, että se pysyy myös turvallisena. Kyse ei ole pelkästään siitä, kauanko ollaan työelämässä, vaan kyse on siitä, ovatko kaikki tehtävät turvallisia itselle tai sille työparille tai sille joukolle, joka tehtävää suorittaa. Näistä saan ainakin itse paljon huolestuneitakin yhteydenottoja.

Arvoisa puhemies! Toivon, että tällainen hyvä, rakentava keskustelu asioiden ympärillä jatkuu ja ennen muuta sellainen, jossa etsitään ongelmiin ratkaisuja, sillä meillä näillä turvallisuuden sektoreilla, oikeastaan kaikilla, tämä sama pula hyvistä nuorista on akuutti ja kasvava.

Punkt i protokollet PR 174/2022 rd

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Näin. — Ja nyt hyvä ja rakentava keskustelu jatkuu edustaja Hurun puheenvuorolla.

18.29 Petri Huru ps: Kiitos, arvoisa puhemies! Ei ole tarkoitus myöskään pitkittää keskustelua. Haluan vastata kuitenkin edustaja Heinosen esille nostamiin rahoituksen ongelmiin. Kyllähän me näitä olemme täällä tuoneet esiin — muun muassa tätä pelastustoimen tunnistettua, yli 80 miljoonan euron rahoitusvajetta. Pikemminkin kuulostaa siltä, että ovatko nämä puheet osin kaikuneet kuuroille korville täällä. Ainakaan sitä rahoitusta ei ole tällä hallituskaudella lisää tullut.

Hyvä esimerkki tästä on esimerkiksi se, kun Öljysuojarahasto lopetettiin ja tilalle tuli tämä toissijaisten vahinkojen rahasto, johon ruvetaan keräämään rahaa. Kun esimerkiksi tällä hetkellä on öljyntorjuntaan kustannettu Öljysuojarahastosta noin 13 miljoonaa sen valmiuden ylläpitämiseen — mikä on varmasti Euroopan parhaimpia, ellei jopa paras — ja koulutukseen, niin nyt se rahoitus pienenee ehkä noin kolmeen miljoonaan. Ja kun tiedämme, että hyvinvointialueilla pelastustoimi on todella pieni toimija suuressa sote-kokonaisuudessa, olen erittäin huolissani tulevasta rahoituksesta öljyntorjuntaan, siitä, onko se riittävä. Tästä toki ympäristövaliokunnassa onneksi saimme yksimielisen kirjauksen, että tulevan hallituksen tulee seurata tätä rahoituksen tasoa ja korottaa sitä tarvittaessa.

Mutta tämä ehkä kuvaa sitä, että kun asioista ehkä ei ole riittävästi tietoa, niin sitten ei tule myöskään rahoitusta, ja tosiaan pelastustoimi on pieni toimija tulevalla sote-alueella. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Näin. — Ja mietintövaliokunnan puheenjohtaja, edustaja Rantanen.

18.31 Mari Rantanen ps: Arvoisa puhemies! En malttanut olla ottamatta vielä puheenvuoroa tähän edustaja Heinosen hyvään puheenvuoroon.

Heinonen viittasikin siihen, että poliisilla tuntuu olevan nyt pulaa hyvistä hakijoista. En kovin iloisena luenut tänään mediasta sitä uutista, jossa todettiin, että nyt poliisi ryhtyy helpottamaan pääsyvaatimuksia. [Petri Huru: Ei!] Itse näen sen hiukan huonona tapana lähteä ratkaisemaan asiaa siten, että helpotetaan pääsyvaatimuksia, jotta mahdollisimman moni pääsisi sisään. Nythän kysymys on ammateista — se on ihan sama poliisissa kuin pelastusalalla — joissa voidaan joutua ääritilanteisiin, joissa oma ja kaverin henki on kiinni sinusta ja sinun fyysisestä kunnosta ja kykenevyydestä tehdä kaikki siihen työhön liittyvät tehtävät. Siltä osin toivoisin, että keskityttäisiin pikemminkin johonkin muuhun tapaan pyrkiä houkuttelemaan mahdollisimman paljon hyviä nuoria sinne opintoihin. Nimitäin olen myöskin seurannut sitä, että tällä hetkellä meillä käy peruskouluissa esimerkiksi muun muassa Seta pitämässä tällaisia sateenkaarityöpajoja, ja voisiko ajatella niin, että siellä kävisikin sitten vaikka pelastustoimi opastamassa, miten tehdään alkusammutusta, ja samalla pyrkisi markkinoimaan itseänsä. Keinoja on varmasti monia, mutta en tohtisi nähdä kyllä sitä, että sitten kovasti ruvetaan näistä pääsyvaatimuksista ja soveltuvuuden arvioinnista joustamaan.

Kävin itse Poliisikoulua, se ei ollut silloin Poliisiammattikorkeakoulu vaan Poliisikoulu. Sinä vuonna, kun itsekin hain — voi olla, että se oli syy, miksi pääsin sisään — oli hakijoita itse asiassa varsin vähän, mutta sitten kuitenkin siellä ei joustettu niistä pisterajoista. Tietty pisteraja tarvitsi olla, jotta voi päästä kouluun sisään. Ja mielestäni tällaisissa am-

Punkt i protokollet PR 174/2022 rd

mateissa, joissa vastataan omasta, työparin, työkavereitten sekä kansalaisten turvallisuudesta ja ääritapauksessa jopa ihmisten elämästä, [Petri Huru: Käsittämätöntä! Käsittämätön ratkaisu!] on pidettävä kiinni kyllä soveltuvuudesta ja fyysistä ominaisuuksista. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Näin. — Ja edustaja Reijonen.

18.34 Minna Reijonen ps: Kiitos, arvoisa herra puhemies! Tässä nousikin esille tämä soveltuvuus. Totta kai pitää olla henkilöitä, jotka oikeasti soveltuvat tällaiselle alalle. On tosiaan kysymys hengenpelastamisesta ja muusta.

Kun tässä nyt on asiantuntijoita paikalla, voisin nostaa keskusteluun semmoisen, mitä aina kysytään silloin tällöin, minultakin on kysytty. Kun pelastuspuolella on ambulansseja ja muita käytössä, on noussut aina esille kysymys, että kun ne kaikki eivät välttämättä ole nelivetoautoja ja tällä tavalla ja kun meidän Suomen oloissa kuitenkin tiet ovat aika huonoja ja nykytilanne on mennyt siihen, että tiekorjauksiin ei ole tarpeeksi rahaa — on sijoitettu rahaa jonnekin ulkomaille ja muualle ei-niin-tärkeisiin hankkeisiin — ja tiestön kunto on päässyt rapistumaan ja nelivetoautoja ei ole tarpeeksi, niin onko mietitty tätä, että olisi se kalusto sitten semmoista, että pääsee joka paikkaan? Kun on saaria olemassa — tietysti autolla ei saariin pääsekään — ja on tosi pitkien matkojen päässä ihmisiä, että aina päästään, myös kun tätä lunta tulee. Ei se ilmasto ole niin paljon lämmennyt, että lunta ei talvella tulisi, vaan talvella sitä lunta tulee aika paljon ja sitten ei välttämättä ole aurattu vielä teitä. Miltä tämä kalusto näyttää, onko se riittävää vai pitäisikö siihen enemmän kiinnittää huomiota? — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Nyt muistuttaisin edustajia, että pysytään tässä otsikon aiheessa ja valiokunnan mietintökäsittelyssä. — Ja edustaja Huru näyttää esimerkkiä.

18.35 Petri Huru ps: Kiitos, arvoisa herra puhemies! Tämä puheenvuoro ei kestä kauaa, enkä ota enää seuraavaa.

Mitä edustaja Rantanen toi esiin näistä poliisin pääsykokeista, pidän tätä kyllä nyt täysin käsittämättömänä ratkaisuna. Täällä lukee — en ole tätä uutista nyt ennen nähnyt — että aikaisemmin on pitänyt saada pääsykokeissa soveltuvuuden arvioinnissa 30 pistettä, josta vähintään 15 on pitänyt tulla psykologisesta osiosta. Nyt tämän uudistuksen myötä on koko 30 pisteen rajamuuri poistettu kokonaan — täysin käsittämätöntä.

Ja mitä tulee pelastustoimen osioon, kun nyt pelastuslaista keskustelemme, niin on aikaan keskusteltu myös pelastustoimessa tästä pääsykokeiden helpottamisesta esimerkiksi naisten osalta. Ei niitä voida helpottaa. Ne vaarat siellä keikalla ovat täysin samat sukupuolesta riippumatta, ja ne pääsykokeet on sovitettu osin niiden vaarojen johdosta. Tämä on täysin väärä tapa lähteä saamaan alalle lisää työntekijöitä helpottamalla pääsyvaatimuksia. Ehdottomasti pitää niitä vetovoimatekijöitä parantaa siellä alalla, ja siinä vaikkapa sitten se eläkeikä voisi olla yksi, mutta toki niitä on paljon muitakin.

Mutta täysin käsittämätön päätös tämä. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Näin on.

Riksdagen avslutade den allmänna debatten.

Punkt i protokollet PR 174/2022 rd

Riksdagen godkände innehållet i lagförslag 1 och 2 i proposition RP 184/2022 rd enligt betänkandet. Första behandlingen av lagförslagen avslutades.